

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

سیامک ستوده

۰۳ جون ۲۰۱۲

کیوبکی ها مثل همیشه برای کل کانادا می جنگند

در تاریخ کم نبوده اند شهرهائی که قهرمانانه بار مبارزه در راه آزادی را برای تمام اهالی دیگر کشور به دوش کشیده و همواره در دفاع از حقوق انسانی پیشرو تر از بقیه بوده اند. پاریس در جریان انقلابات قرون ۱۸ و ۱۹، پترزبورگ در انقلابات ۱۹۰۵ و ۱۹۱۷، برلین در المان ۱۹۱۸ و تورین در ایتالیای زمان گرامشی. در ایران نیز تبریز در جریان انقلاب مشروطه همین نقش را در قبال کل ایران به عهده می گیرد. جالب است که این قاعده، افراد، طبقات، کشورها و حتی قاره ها را نیز شامل می شود. ایبکور، دکارت و مارکس، سرمایه داری و طبقه کارگر، یونان، فرانسه و روسیه، افریقا، آسیا، و اروپا هر یک زمانی پیشرو تر از بقیه بوده نقش برتری را در پیشبرد کاروان علم، آزادی و سعادت بشری به عهده داشته اند. حتی تمدن های گوناگون نیز هر یک در زمان معینی مشعل پیشرفت و ترقی بشری را به تنهایی به دست گرفته اند.

این روزها مقاومت چندین ماهه و قهرمانانه دانشجویان و مردم کیوبک، ایالت فرانسوی نشین کانادا، در برابر دولت شاقه و سیاست های زورگویانه او یادآور چنین نقشی برای این ایالت و به خصوص دانشجویان و مردم شهر مونتریال، بزرگترین شهر ایالت کیوبک، در مقایسه با ایالات دیگر کانادا می باشد. چرا که اگر دولت شاقه موفق به عقب راندن دانشجویان و تحمیل افزایش ۷۰ درصدی شهریه به آنها شود، راه برای اعمال فشارهای بیشتر به دانشجویان در ایالات دیگر کانادا باز شده و این حتی به تعرضات سرمایه به معیشت مردم در بخش های دیگر اجتماعی نیز شدت و جسارت بیشتری می بخشد. همینطور، پیروزی مقاومت و شورش مردم کیوبک علیه مصوبه سرکوبگرانه ۷۸، به درس عبرتی برای کل سرمایه داری کانادا در حمله به حقوق و آزادی های مدنی مردم تبدیل خواهد شد. آری کیوبک، در حالی که بقیه کانادا کم و بیش سکوت کرده و تنها به تماشای این رو در روئی نشسته است، در حال حاضر به تنهایی بار این مبارزه را به دوش می کشد.

باید توجه داشت که این اولین بار نیست که مردم کیوبک، پیشروتر و جلوتر از بقیه مردم کانادا، به مصاف دشمن رفته و آن را به عقب نشانده اند. هنوز در یادها به جا مانده است که در مسأله مهد کودک ها نیز که دولت فدرال قصد تقریبا تعطیل آنها و ایجاد مشکل برای صدها هزار زن کارکن را داشت، با تودهنی کیوبکی ها بود که دست

از تعرض خود برداشت و در طرح خود عقب نشست. تعرضی که در صورت موفقیت، بنا به محاسبه پی بر فورتین اقتصاددان، منجر به بیکاری ۷۰ هزار زن می شد.

همینطور، در مسأله همراهی ژان کارتی، نخست وزیر کانادا، در همراهی با بوش برای کشاندن کانادا به باطلاق جنگ عراق، که کیویکی ها در فراندنم خود، با ۲۰ درصد آرای بیشتر خود در ضدیت با جنگ نسبت به بقیه کانادا عملاً مانع افتادن کانادا به دام جنگ طلبی های امپریالیسم امریکا شدند.

امروز هم کیویک در یک جنگ نابرابر، به تنهایی، برای همه کانادا می جنگد. مبارزه دانشجویان کیویک برای تحصیل رایگان در واقع جنگ سرمایه با کارگران و مستخدمین آتی خود است. مستخدمینی که در کسوت دانشجو در حال تربیت شدن برای مشاغل آتی خود هستند. واضح است که مانند هر دوره آموزشی که سرمایه دار برای کارگران خود، برای بهره برداری و استثمار بیشتر آنها، مقرر می کند، مخارج آن باید توسط خود او پرداخت شود. نه تنها مخارج آموزش یعنی شهریه تحصیل در دانشگاهها، بلکه حتی مخارج زندگی دانشجویان در دوره تحصیل. چرا که دانشجویان متخصصین فردای صنایع و ادارات سرمایه داری هستند که نفع تخصص آنها نه به جیب پدران و مادرانشان، بلکه به جیب کارفرمایان آنها می رود. بنابراین، نه تنها مخارج تحصیل، بلکه حتی مخارج زندگی دانشجویان نیز باید توسط دولت سرمایه دار، آنها از طریق مالیات اضافی بر شرکت های بزرگ و نه کل مردم تأمین گردد.

از این نظر موضوع واقعی کشمکش میان دولت شاقه و دانشجویان مسأله ضرورت بروز کردن استاندارد دانشگاه ها و غیرعادلانه بودن تحمیل مخارج این بروز کردن به گردن مردم و مالیات دهندگان، آنطور که مدیای جیره خوار آنها سعی در وانمود کردن آن می کنند، نیست. دانشگاهها البته که باید بروز شده و از لحاظ تجهیزات و غیره ارتقاء یابند. مسأله اینجاست که چه کسی باید مخارج این بروز شدن و کلا مخارج تربیت دانشجویان برای کار در مؤسسات سرمایه داری را بپردازد؟ خود دانشجویان و والدین آنها؟ مردم مالیات دهنده؟ و یا سرمایه داران؟ طرح افزایش ۷۰ درصدی شاقه مثل اینست که کارفرمایی برای چند روزی که شما قرار است قبل از استخدام رموز کار در مؤسسه او را بیاموزید، نه تنها به شما مزد نمی دهد، نه تنها مخارج این یادگیری را از شما می گیرد، بلکه قصد افزایش ۷۰ درصدی آن را نیز دارد. این بی شرمانه ترین کلاشی است که سرمایه داری امروزه در غیاب یک جنبش کارگری سازمانیافته و قدرتمند در برابر خود، جرأت دست زدن به آن را یافته است. یعنی در شرایط بحران اقتصادی که زندگی روزمره برای مردم سخت تر از گذشته شده است، به جای کاستن از مخارج زندگی و بار فزاینده آن از دوش مردم، صرفاً برای سبکبالی و سود بیشتر خود، این بار را سنگین تر می کند.

مبارزه دانشجویان با دولت شاقه جزئی از مبارزه کار و سرمایه و از اینرو جزئی از مبارزه ایست که هم اکنون بر زمینه بحران جهانی سرمایه در همه جا جریان دارد. بی دلیل نیست که این مبارزه اکنون به رویارویی اکثریت مردم کیویک علیه لایحه ۷۸ انجامیده است. این مصوبه نشانگر اینست که بورژوازی کانادا قصد دارد سیاست تحمیل مخارج تحصیل به دانشجویان را به هر وسیله ای، حتی با سرکوب عریان، به پیش برد و پیروزی در آن را مقدمه تعرضات بعدی اش به سطح معیشت و حقوق مدنی مردم کند.

آیا مردم کیویک که قهرمانانه برای به عقب راندن شاقه در این مصاف تعیین کننده به میدان آمده اند، در مبارزه خود برای تمام مردم کانادا موفق خواهند شد؟ و مهمتر از آن، آیا مردم کانادا در سایر ایالات نیز به آنها خواهند پیوست، یا مانند گذشته، افتخار ایستادن در برابر دشمن را تنها برای کیویکی ها خواهند گذاشت؟